

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 293/2018-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. augusta 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Slavomírou Huszthyovou, Za amfiteátrom 10, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 21 Co 188/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júna 2018 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej

lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 21 Co 188/2013 (ďalej len „namietané konanie“).

2. Sťažovateľka v sťažnosti označenej ako „*Odstránenie nedostatkov sťažnosti*“ (predchádzajúca sťažnosť vedená pod sp. zn. Rvp 748/2018 bola odložená) uviedla, že vystupuje v postavení žalobkyne v konaní o vypratanie bytu, ktoré bolo skončené rozsudkom z 12. apríla 2018, ktorým krajský súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

3. Sťažovateľka zdôraznila, že v namietanom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní nielen nekonaním krajského súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou.

4. Pre posúdenie otázky existencie zbytočných prieťahov v konaní sťažovateľka uviedla, že konanie o vypratanie nehnuteľnosti nie je právne ani fakticky zložité, svojím správaním neprispela k predĺženiu namietaného konania, ale po dobu 10 rokov znášala náklady na byt, ktorý dosiaľ neoprávnene užívajú žalovaní.

5. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vo veci jej sťažnosti rozhodol nálezom, v ktorom vysloví porušenie jej označených práv podľa ústavy a dohovoru (bod 1), prizná jej finančné zadosťučinenie v sume 17 000 € a trovy konania.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

7. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade krajského súdu) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. II. ÚS 184/06, I. ÚS 378/08, I. ÚS 559/2014), alebo ak namietané konanie je už právoplatne skončené (napr. I. ÚS 445/2016, I. ÚS 305/2017).

9. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vo vzťahu k postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 21 Co 188/2013, ktoré bolo právoplatne skončené 16. mája 2018, keď nadobudol

právoplatnosť jeho rozsudok z 12. apríla 2018 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 9 C 84/2010 zo 7. novembra 2012.

10. Ústavný súd vychádzal aj zo svojej doterajšej judikatúry, podľa ktorej poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (i právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu podaná v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte dochádza alebo porušenie v tom čase ešte trvá (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05). Sťažovateľka však namietala prieťahy v konaní krajského súdu, ktorý vo veci samej v okamihu podania sťažnosti už nekonal.

11. Z uvedeného vyplýva, že krajský súd v čase podania sťažnosti ústavnému súdu (22. júna 2018) už žiadnym ústavne relevantným spôsobom nemohol ovplyvniť priebeh konania, prípadne prieťahy v ňom, a teda nemohol ani porušovať sťažovateľkou označené práva (bod 1).

12. Tento stav viedol ústavný súd so zreteľom na podstatu a účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktoré je v zásade totožné s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, k záveru, že sťažnosť podaná proti krajskému súdu je zjavne neopodstatnená, preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní odmietol (podobne napr. IV. ÚS 219/03, II. ÚS 1/05, II. ÚS 24/06).

13. Pokiaľ ide o sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v súvislosti s jeho časovou dimenziou, ústavný súd konštatuje, že skutkovým stavom, z ktorého sťažovateľka odvodzuje porušenie označeného základného práva, je nečinnosť krajského súdu v namietanom konaní. V systematike ústavy sú primeraná celková dĺžka, rýchlosť a plynulosť súdneho konania obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a nie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

14. Aj podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov nespadá pod ochranu čl. 46 ods. 1 ústavy, ibaže by namietané porušenie tohto základného práva dosahovalo takú intenzitu, že by s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti daného prípadu bolo možné uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (napr. IV. ÚS 242/07).

15. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, je zjavne neopodstatnená, a preto ju z tohto dôvodu aj v tejto časti odmietol (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

16. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v návrhu na rozhodnutie (petite sťažnosti) nerozhodoval.

17. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že sťažovateľkou označené podanie „*Odstránenie nedostatkov sťažnosti*“ bolo posúdené ako nová sťažnosť, pretože predchádzajúce podanie sťažovateľky vedené pod sp. zn. Rvp 748/2018 bolo vybavené odložením. Ako z právnej úpravy konania pred ústavným súdom vyplýva, odloženie podania je jedným z konečných vybavení vecí, a to z dôvodu, že podanie nemožno považovať za návrh na začatie konania pred ústavným súdom. Ústavný súd preto nemohol pokračovať v konaní o predchádzajúcom podaní sťažovateľky, ktorá, ako vyplýva z označenia, ako aj z obsahu jej sťažnosti, sa domnieva, že odložením jej sťažnosti ústavný súd konanie o nej neukončil a po odstránení nedostatkov jej podania bude v konaní pokračovať.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. augusta 2018